372R2779

29.12.72 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 292/23

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2779/72 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1972

περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν ἐξειδικεύσεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 87 καί 155,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71 τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1971 ([1]) περί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν, ἀποφάσεων καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν,

τήν γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς ἐπί Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71,

'Εκτιμώντας:

ὅτι, δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71, ἡ 'Επιτροπή εἶναι ἁρμόδια νά ἐφαρμόσει διά κανονισμοῦ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ ὁρισμένες κατηγορίες συμφωνιῶν, ἀποφάσεων καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν, σχετικῶν μέ τήν ἐξειδίκευση, πού ἐμπίπτουν στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1, περιλαμβανομένων καί τῶν ἀναγκαίων συμφωνιῶν γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἐξειδικεύσεως·

ὅτι, ἡ ἔκδοση σχετικοῦ κανονισμοῦ δέν εἶναι ἀντίθετη πρός τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ἑπομένως δέν θίγεται τό δικαίωμα τῶν ἐπιχειρήσεων νά ζητήσουν μεμονωμένα ἀπό τήν 'Επιτροπή δήλωση σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι οἱ συμφωνίες ἐξειδικεύσεως τῆς παραγωγῆς εἶναι δυνατό νά ἐμπίπτουν στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης·

ὅτι οἱ συμφωνίες ἐξειδικεύσεως τῆς παραγωγῆς συμβάλλουν γενικά στήν βελτίωση τῆς παραγωγῆς ἤ τῆς διανομῆς τῶν προϊόντων, δεδομένου ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις δύνανται, συγκεντρώνοντας τίς δραστηριότητές τους στήν κατασκευή ὁρισμένων προϊόντων, νά λειτουργοῦν κατά τρόπο ὀρθολογικότερο καί νά προσφέρουν τά προϊόντα τους σέ καλύτερες τιμές· ὅτι δύναται νά ἀναμένεται ὅτι, ὑπό καθεστώς πραγματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, θά ἐξασφαλίζεται στούς καταναλωτές δίκαιο τμῆμα τοῦ ὀφέλους πού προκύπτει·

ὅτι ὁ παρών κανονισμός πρέπει νά προσδιορίζει τούς περιορισμούς ἐκείνους τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πού δύνανται νά περιλαμβάνονται σέ μία συμφωνία ἐξειδικεύσεως· ὅτι οἱ προβλεπόμενοι περιορισμοί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἶναι γενικῶς ἀπαραίτητοι, προκειμένου νά ἐξασφαλισθοῦν γιά τίς ἐπιχειρήσεις καί τούς καταναλωτές τά ἐπιδιωκόμενα πλεονεκτήματα· ὅτι δύναται νά ἀφεθεῖ στά συμβαλλόμενα μέρη νά ἐπιλέγουν ποιές ἀπό τίς διατάξεις αὐτές θά συμπεριλάβουν στίς συμφωνίες τους·

ὅτι, προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι ὁ ἀνταγωνισμός δέν θά καταργηθεῖ γιά ἕνα σημαντικό τμῆμα τῶν σχετικῶν προϊόντων, ὁ παρών κανονισμός ἰσχύει μόνον ὑπό τόν ὅρο, ὅτι οὔτε τό τμῆμα τῆς ἀγορᾶς πού κατέχεται ἀπό τίς μετέχουσες ἐπιχειρήσεις, οὔτε οἱ ἴδιες οἱ ἐπιχειρήσεις ὑπερβαίνουν ὁρισμένη τάξη μεγέθους·

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά ἐφαρμοσθεῖ ὁ κανονισμός καί γιά συμφωνίες ἐξειδικεύσεως, οἱ ὁποῖες ἔχουν συναφθεῖ πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

'Αρθρο 1

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης καί ὑπό τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό, τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης κηρύσσεται ἀνεφάρμοστο μέχρι τήν 31η Δεκεμβρίου 1977 στίς συμφωνίες, δυνάμει τῶν ὁποίων οἱ ἐπιχειρήσεις ἀναλαμβάνουν μεταξύ τους τήν ὑποχρέωση, μέ σκοπό τήν ἐξειδίκευση, νά μήν κατασκευάζουν ὁρισμένα προϊόντα κατά τήν διάρκεια ἰσχύος τῆς συμφωνίας οὔτε νά ἀναθέτουν τήν κατασκευή τους σέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις καί νά ἀφήνουν στούς ἀντισυμβαλλομένους τους τή μέριμνα τῆς κατασκευῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν ἤ τῆς ἀναθέσεως τῆς κατασκευῆς τους σέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις.

'Αρθρο 2

1. Πέραν τῆς ἀναφερομένης στό ἄρθρο 1 ὑποχρεώσεως,

([1]) ΕΕ ἀριθ. N 285 τῆς 29.12.1971, σ. 46.

κανένας ἄλλος περιορισμός ἀνταγωνισμοῦ δέν δύναται νά ἐπιβληθεῖ στούς ἀντισυμβαλλομένους πλήν:

α) τῆς ὑποχρεώσεως νά συνάπτουν μόνον μέ τήν συναίνεση τῶν ἀντισυμβαλλομένων συμφωνίες ἐξειδικεύσεως μέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν ὁμοειδή προϊόντα ἤ προϊόντα πού θεωροῦνται ὡς ὁμοειδή ἀπό τούς καταναλωτές λόγω τῶν ἰδιοτήτων, τῆς τιμῆς καί τῆς χρήσεώς τους·

β) τῆς ὑποχρεώσεως νά προμηθεύουν στούς ἀντισυμβαλλομένους τά προϊόντα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως καί νά τηροῦν ἐν προκειμένω ἕνα ἐλάχιστο ἐπίπεδο ποιότητος·

γ) τῆς ὑποχρεώσεως νά προμηθεύονται προϊόντα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως, ἀποκλειστικῶς ἀπό τούς ἀντισυμβαλλομένους, ἐκτός ἄν ὑπάρχουν εὐνοϊκότεροι ὅροι προμηθείας, τούς ὁποίους οἱ ἀντισυμβαλλόμενοι δέν προσφέρουν·

δ) τῆς ὑποχρεώσεως νά ἀναθέτουν στούς ἀντισυμβαλλομένους τήν ἀποκλειστική διανομή τῶν προϊόντων, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως, ἐφ' ὅσον οἱ ἀντισυμβαλλόμενοι δέν περιορίζουν – ἰδίως μέ τήν ἄσκηση δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἤ ἄλλων δικαιωμάτων καί μέτρων – τήν δυνατότητα τῶν μεταπωλητῶν ἤ τῶν καταναλωτῶν νά προμηθεύονται τά προϊόντα, τά ὁποῖα προβλέπονται στή σύμβαση, ἀπό ἄλλους προμηθευτές ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.

2. Οἱ ἀκόλουθες ὑποχρεώσεις δέν ἀντίκεινται στή δυνατότητα ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1:

α) ἡ ὑποχρέωση νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἀποθήκευση ἐλαχίστων ποσοτήτων καί ἀνταλλακτικῶν τῶν προϊόντων, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως·

β) ἡ ὑποχρέωση νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἐξυπηρέτηση πελατῶν μετά τήν πώληση καθώς καί οἱ ὑπηρεσίες ἐγγυήσεως γιά τά προϊόντα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως.

Ἄρθρο 3

1. Τό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζεται μόνον:

α) ὅταν τά προϊόντα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐξειδικεύσεως, δέν ἀντιπροσωπεύουν σέ κανένα Κράτος μέλος περισσότερο ἀπό 10% τοῦ ὕψους ἐργασιῶν πού πραγματοποιεῖται μέ ὁμοειδή προϊόντα καί προϊόντα, θεωρούμενα ὡς ὁμοειδή ἀπό τόν καταναλωτή λόγω τῶν ἰδιοτήτων, τῆς τιμῆς καί τῆς χρήσεώς τους, καί

β) ὅταν ὁ συνολικός κύκλος ἐργασιῶν, ὁ ὁποῖος πραγματοποιεῖται κατά τήν διάρκεια μιᾶς χρήσεως ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πού συμμετέχουν, δέν ὑπερβαίνει τά 150 ἑκατομμύρια λογιστικῶν μονάδων.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 1, λογιστική μονάδα εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία προβλέπεται γιά τήν κατάρτιση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος δυνάμει τῶν ἄρθρων 207 καί 209 τῆς συνθήκης.

3. Τό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐξακολουθεῖ νά ἐφαρμόζεται ἄν, κατά τήν διάρκεια δύο συνεχῶν χρήσεων, τό τμῆμα τῆς ἀγορᾶς ἤ ὁ κύκλος ἐργασιῶν πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 διευρύνεται ἤ αὐξάνεται ἀντίστοιχα μέχρι καί ποσοστοῦ 10%.

Ἄρθρο 4

Ὁ συνολικός κύκλος ἐργασιῶν κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 1 περίπτωση β) προκύπτει ἀπό τό σύνολο τῶν κύκλων ἐργασιῶν πού ἐπραγματοποιήθησαν κατά τήν τελευταία χρήση μέ ὅλα τά προϊόντα καί τίς ὑπηρεσίες:

1. ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πού εἶναι συμβαλλόμενα μέρη στήν συμφωνία·

2. ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις, στίς ὁποῖες οἱ ἐπιχειρήσεις πού εἶναι συμβαλλόμενα μέρη στήν συμφωνία διαθέτουν:

— ἄμεσα ἤ ἔμμεσα 25% τουλάχιστον τοῦ κεφαλαίου ἤ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τους,

— τό ἥμισυ τουλάχιστον τῶν δικαιωμάτων ψήφου, ἤ

— τό δικαίωμα διορισμοῦ τοῦ ἡμίσεος τουλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἤ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἤ τῶν ὀργάνων, τά ὁποῖα ἐκπροσωποῦν νομίμως τήν ἐπιχείρηση, ἤ

— τό δικαίωμα νά διαχειρίζονται τίς ὑποθέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως·

3. ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πού διαθέτουν σέ μία ἐπιχείρηση πού εἶναι συμβαλλόμενο μέρος στήν συμφωνία:

— ἄμεσα ἤ ἔμμεσα τουλάχιστον 25% τοῦ κεφαλαίου ἤ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων της,

— τό ἥμισυ τουλάχιστον τῶν δικαιωμάτων ψήφου,

— ἤ τό δικαίωμα διορισμοῦ τοῦ ἡμίσεος τουλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἤ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἤ τῶν ὀργάνων, τά ὁποῖα ἐκπροσωποῦν νομίμως τήν ἐπιχείρηση,

— ἤ τό δικαίωμα νά διαχειρίζονται τίς ὑποθέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως.

Στόν ὑπολογισμό τοῦ συνολικοῦ κύκλου ἐργασιῶν δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψη οἱ συναλλαγές πού ἐπραγματοποιήθησαν μεταξύ τῶν συμβαλλομένων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρο 5

Ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει ἄν τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2821/71 ἐφαρμόζεται σέ μία συγκεκριμένη περίπτωση, κυρίως ὅταν ὑπάρχει λόγος νά ὑποτεθεῖ ὅτι ἡ ὀρθολογική ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς δέν ἀποφέρει οὐσιώδη ἀποτελέσματα ἤ ὅτι δέν ἐξασφαλίζεται στούς καταναλωτές δίκαιο τμῆμα ἀπό τό ὄφελος πού προκύπτει.

Ἄρθρο 6

Τό ἀνεφάρμοστο τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης πού προβλέπεται στό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀνατρέχει στόν χρόνο πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Γιά τίς συμφωνίες πού ἔπρεπε ὑποχρεωτικά νά κοινοποιηθοῦν πρίν ἀπό τίς 18 Ἰανουαρίου 1972, ὁ χρόνος αὐτός δέν δύναται νά εἶναι προγενέστερος τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρο 7

Τά ἄρθρα 1 ἕως 6 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως στίς ἀποφάσεις ἑνώσεως ἐπιχειρήσεων καί σέ κάθε ἐναρμονισμένη πρακτική.

Ἄρθρο 8

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰανουαρίου 1973.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 21 Δεκεμβρίου 1972.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

S. L. MANSHOLT